

בנין. והיינו דכתיב נגע צרעת כי תהיה באדם, באדם ממש, ומכאן נחית למאן דנחית, אשתכח נגע לכלא, מההוא סגירו.

אמר רבי יצחק, ודאי דא הוא רזא דמלה, דכתיב, (איכה ב) נאר מקדשו. מאי טעמא.

משום דבני עלמא גרמו האי, דכתיב, (במדבר יט) את מקדש יי' טמא, טמא ממש. אמר רבי אלעזר, טמא, משום דאסתלקת (שכינתא מניה) מאן דאסתלק, וחויא תקיפא שריא, ואטיל זוהמא, וסאיב למאן דסאיב, וכלהו בגין חובי עלמא.

תאני, פד שארי חויא (תקיפא) לאתגלאה, מסתלקין סמכין ובניינין ומתעברין, ואתי חויא תקיפא ואטיל זוהמא, וכדין אשתכח מקדשא מסאב, מאן מקדשא. כמה דאתמר (ויקרא יד) ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחוזתכם. וכתיב (בראשית ג) והנחש היה ערום מפל חית השדה אשר עשה יי' אלהים ויאמר אל האשה. אל האשה ממש, דאתר מקדשא אתאחיד בגווה, והיינו את מקדש יי' טמא בגין חובי, משום דאתגליא חויא תקיפא.

מאן חובי. דא לישנא בישא, דבגין לישנא בישא, חויא אזדמן, בין לעילא בין לתתא, דכתיב, (במדבר כא) וישלח יי' בעם את הנחשים השרפים. השורפים או השורופים לא כתיב, אלא השרפים, מאן שרפים. דכתיב (תהלים עד) ראשי תנינים (תרי, חד אחאחיד לעילא, וחד לתתא)

(ס"א תרי, חד אתחורו לזמנין) וכתיב (ישעיה ו) שרפים עומדים ממעל לו, ממעל לו ודאי, כמה דאתאמר (איוב א) להתיצב על יי', וכדין סגירו בכלא, ולית מאן דפתח, ועל דא כתיב (משלי ל) בן דרך אשה מנאפת אכלה ומחתה פיה וגו', מאי ה', ואז הסגרה בכל, ואין מי שפותח. ועל זה פתוב, (משלי ל) בן דרך אשה מנאפת אכלה ומחתה

הוא נקרא נגע. רבי יוסי אמר, שאין האבות נהנים, כל שפן הבנים, והינו שפתוב נגע צרעת כי תהיה באדם, באדם ממש, ומכאן יורד למי שיוורד. נמצא נגע לכל מאותה ההסגרה.

אמר רבי יצחק, ודאי זהו סוד הדבר, שפתוב (איכה ב) נאר מקדשו. מה הטעם? משום שבני העולם גרמו את זה, שפתוב (במדבר יט) את מקדש ה' טמא, טמא ממש. אמר רבי אלעזר, טמא, משום שהסתלקה (השכינה ממנו) מי שהסתלקה, והנחש התקיף שריו ומטיל זוהמא, ומטמא את מי שמטמא, וכלם משום חטאי העולם.

למדנו, כשמתחיל הנחש (החוק) להתגלות, מסתלקים הבנינים והעמודים ועוברים, ובא הנחש התקיף ומטיל זוהמא, ואז נמצא המקדש טמא. מי המקדש? כמו שנאמר ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחוזתכם. וכתוב (בראשית א) והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה ה' אלהים ויאמר אל האשה. אל האשה ממש, שמקום המקדש נאחז בתוכה, והינו את מקדש ה' טמא, משום חטאו, משום שהתגלה הנחש התקיף.

מה חטאו? זה לשון הרע, שבגלל לשון הרע הנחש מזדמן, בין למעלה בין למטה, שפתוב (במדבר כא) וישלח ה' בעם את הנחשים השרפים. השרפים או השורפים לא כתוב, אלא השרפים. מי השרפים? שפתוב (תהלים עד) ראשי תנינים, (שנים. אחד נאחו למעלה ואחד למטה) (שנים. אחד חוזרים לפעמים) וכתוב (ישעיה ו) שרפים עומדים ממעל לו, ממעל לו ודאי, כמו שנאמר (איוב א) להתיצב על ה', ואז הסגרה בכל, ואין מי שפותח. ועל זה פתוב, (משלי ל) בן דרך אשה מנאפת אכלה ומחתה